

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centiem.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.
Derelkenen, per drukregel, 25 centiem.

De Postrijder verschijnt s'ondsdays, s'onderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEF, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 9 JUNIJ.

Kiezingen van den 12 juni.

Wij verzoeken de kiezers van het arrondissement Tongeren de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven :

MM. LOEWIK JULLIOT,
Baron GUSTAVE DE WOELMONT,
uitgaande leden.

Weinige dagen scheiden ons nog van het oogenblik op hetwelk de kiezers zich zullen vergaderen om over te gaan tot de benoeming van twee leden der Kamers der Volksvertegenwoordigers. Men kan zich vragen welke de ware betekenis is der tegenwoordige vernieuwing der Kamer, en wanneer men den toestand van nabij inziet, moet men aannemen dat de kiezing zal gebeuren op de sociale grondstelsels voorgestaan door M. Bara, die zijn laatste woord nog niet gezegd heeft.

Wij hebben de voldoening te kunnen aankondigen dat de heeren Lodewijk Julliot en Gustave baron de Woelmont een nieuw mandaat zullen aannemen, indien de heeren kiezers hen op nieuw met hun vertrouwen willen vereeren. Voor ons deel, wij verzoeken dringend alle kiezers hunne stemmen te geven aan de achtbare uittreedende leden.

MM. Julliot en de Woelmont zijn getrouw gebleven aan de zending welke de kiezers hun toevertrouwd hebben. Door de katholieke kiezers gekozen, zijn zij de oprechte vertegenwoordigers gebleven der katholieke denkwijze en in alle omstandigheden hebben zij getoond dat zij de verstandige en de ijverige verdedigers zijn der belangen van het arrondissement Tongeren.

Ofschoon niets doet voorzien dat er eene verrassing te vreezen zij, verzoeken wij niettemin de heeren kiezers zich naar de kieszaal te begeven en op hunne stembriefjes de namen te schrijven van

MM. LOEWIK JULLIOT, burgemeester van Piringen,

GUSTAVE baron de WOELMONT, burgemeester van Gors-op-Leeuw, beide uitgaande leden.

De kiezers van het arrondissement Tongeren zullen zich in drie sectiën vergaderen.

Het eerste bureel, gevestigd in de zaal van het paleis van justitie, bevat de kiezers van

de stad en het kanton Tongeren; het tweede bureel bestaande uit de kiezers van het kanton Borgloon is in de militie-zaal op het stadhuis; het derde bureel eindelijk bevattende de kiezers der drie kantons Bilsen, Meehelen en Siehen, in de groote zaal van het stadhuis.

De kies operatiën zullen beginnen om 9 uren.

In het eerste bureel zal de naamoproeping beginnen met de kiezers der stad Tongeren.

Kieskronijk.

Ziehier de namen der uitgaande leden en die der plaatsen waar den 12 juni gekozen wordt.

KANTONS.	MISIERELLEN.
Limburg.	
Vijf Representanten.	
HASSELT.	
MM. de Theux-de Meylandt, Thonissen.	
MAESEYCK.	
M. Graat Vilain XIII.	
TONGEREN.	
MM. E. Julliot, Baron de Woelmont.	
Luik.	
Dertien Representanten.	
LUIK.	
MM. H. W. Frère Orban, C. Lesoiné, D. Monton, C. J. Muller, J. J. Braconier, E. Dupont, N. Elias.	
HOEL.	
MM. de Macar, Giroul.	
VERVIERS.	
MM. G. V. Moreau, P. J. Groshis, V. David.	
WAREMME.	
M. Graaff, de Borchgraeve.	
Oost-Vlaanderen.	
Twintig Volksvertegenwoordigers.	
GENT.	
M. P. De Baets.	MM. E. Vanden Peereboom, J. Van der Stichele, Ed. Jacquemys, Ch. de Kerckhove, G. de Bast.
AALST.	
MM. Van Wambeke, J. G. De Naeyer, de Buidere de de Lokeren.	
AUBENARDE.	
MM. J. F. Magherman, L. J. Thiépoint, T. Van der Donck.	
FLUCLOO.	
M. Baron Kervyn de Lettenhove.	

EEN MISVERSTAND.

HOE IK EENS WAS UIT VRIJEN GEGAAN.

(Verzeld.)

De wandeling over berg en dal had mij werkelijk regt hongerig gemaakt. Evenwel stoorde de herinnering aan den afgezeten arm van vader Arnold van tijd tot tijd mijnen eelust.

Wij konden ongeveer een kwartiertje gefafeld hebben, de heer Junghänel had reeds licht laten brengen, toen de deur openging en de lang verwachte Oken binnentrad.

Ik stond nogmaals op, maakte eene buiging en mijne bewondering van het schoone meisje ging weldra in verrukking over.

Ja, deze Oken, de hemelsche Ernestine, die beviel mij. Even bevallig als hare zusjes, maar in den hoogsten graad zacht en beminnelijk. Zij liep niet als Nimrod en Diëffenbach koel en onbetleefd voorbij, zonder in het minst op mijne aanwezigheid te letten, maar maakte eene zedige neiging voor mij. Zij verontschuldigde zich allerliefst dat zij niet vroeger gekomen was; had zij kunnen vermoeden en eenen zoo aangename gast op Wiesenthal te ontmoeten dan zou zelfs het interessantste natuurkundig onderzoek haar niet verbinderd hebben haastig te huis te komen.

Ik was in den derden hemel, en moest mijn hart met een driedubbelen muur omschansen om niet door den liefelijken blik der wonderschoone oogen van het bekoorlijke meisje te worden overwonnen. Ernestine ging wel wat vreemd maar toch hoogst smaakvol gekleed. Slechts één ding wilde mij volstrekt niet bevallen; het was de kolossale glinsterende tak dien zij als een amulet om haren blanken hals geslagen had. Ik begreep volstrekt niet hoe eene zoo smaakvolle schoone aan zulk een wonderlijk halsieraad gekomen was.

Oken nam aan tafel plaats. Het gesprek was uiterst levendig. Het liep over onderwerpen uit de natuurlijke historie. Ernestine sprak met geestdrift, en weldra bemerkte ik dat het schoone kind bijzonder veel belang in het aangeerd onderwerp stelde. Het fonkelen van haar donker oog maakte haar nog schooner.

Om bij Ernestine in de gratie te komen hield ik ook eene levendige belangstelling voor de natuurkunde, ofschoon ik mij daar nooit bijzonder mede had opgehouden. Zoo als gezegd is, het was een leven als in den hemel. Vader Junghänel was in één woord gelukkig. Zonder twijfel zag de goede man in ons beiden, die elkander zoo goed schenen te verstaan, reeds een paar. De wijn en de liefde maakten zich met gelijke magt van mij meester.

Oken stond juist een oogenblik stil bij de geschiedenis der amfibien (dieren die beide in het water en op het land leven kunnen) en deelde mij de nieuwste onderzoekingen en opmerkingen mede welke de natuurkundigen daaromtrent hadden gedaan. Ik bekommerde mij weinig om de geleerde voordracht en zag slechts naar den schoonen mond die zoo welbespraakt redeneerde en naar de schoone oogen die daarbij zoo fonkelden van geestdrift. Plotseling dans mij een allerwonderlijkst voorwerp vlak voor den neus. Ik zie goed toe en het scheelde niet veel of ik was van schrik van mijnen stoel gevallen. Grote hemel, dat was waarlijk een echte levende slang, die haren afschuwelijken kop en hare sissende tong naar mij uitstak.

— Hier hebt gij een der schoonste exemplaren der... Ernestine noemde een latijnschen slangen-naam.

Ik was buiten mij zelve. Van mijne kindscheit af had ik een buitengewonen schrik voor slangen. En nu bemerkte ik met ontzetting dat

ST-NIKOLAAS.
MM. T. J. Janssens, E. J. Van Overloop, S. F. Verwilghen.
BENDERMONDE.
MM. P. P. De Becker, E. H. Van den Broncke de Terbeeg, C. Vermeire.
Helegouwen.
Twintig Volksvertegenwoordigers.
ATH.
MM. Journet (Martin), Brisault.
CHARLEROL.
MM. Lebeau, E. Pirmez, G. Salator, D. Desandré.
SOIGNIES.
MM. H. J. Anstau, J. V. Journet, Dextrode.
BERGEN.
MM. J. C. Carlier, H. de Broekere, H. J. C. Dolez, H. Longe, A. E. Lambry.
ILLIN.
MM. Arthur Wascoque, T. Sotereus-Froye.
DOORNIK.
MM. J. V. Allard, J. Bara, L. L. Crombez, C. Rogier.

De wet-Orts vermeerderd het getal representanten met 8, en dat der senateurs met 1. Behalve de kiezing van 58 representanten, zullen er dus den 12 juni nog de volgende kiezingen plaats hebben.

Antwerpen. — 1 representant, aftredende in 1868.
Brussel. — 2 representanten, aftredende in 1868; 1 senateur, aftredende in 1867.
Leuven. — 1 representant, aftredende in 1868.
Charleroi. — 1 representant, aftredende in 1870.
Thion. — 1 representant, aftredende in 1870.
Luik. — 1 senateur, aftredende in 1871; 1 representant, aftredende in 1870.
Bergen. — 1 senateur, aftredende in 1871.
Bissegne, Marche en Arden. — 1 senateur, aftredende in 1867.

In de brusselsche liberale Associatie hebben dinsdag avond de heeren Anspach en Broustin alleen de volkomen meerderheid bekomen en zijn als kandidaten aangenomen geworden.

In de vergadering der *Meeting*, maandag avond te Antwerpen gehouden, is M. Gorrüs definitief als kandidaat der *Meeting* uitgeroepen. De vergadering was zeer talrijk, en, naar het schijnt, waren de vrienden van het licht en den vooruitgang wederom opgekomen om het vrije woord te belleten en de vergadering te steunen, zooals zij te Gent gedaan hebben. Doch de Antwerpenaars hebben dien overleg doen mislukken door een zeer eenvoudig middel, welk wij telken male zouden willen zien in het werk

Ernestine bare amulet had afgenomen en mij die voorhield.

— Zijt gij bang voor slangen, lachte Oken, en gij stelt belang in de natuurkunde? Dat is immers onmogelijk?

En daarmee vervolgde mij de verwenschte slangenkop met hare giftige tong uit den bek als een booze vijand. Het verschrikkelijke meisje schreef zich met mijnen angst bepaaldelijk te amuseren. Zij hield mij steeds het ondiër voor het gezicht.

— Ik bid u om Godswil! bezwoer ik haar, bevrijd mij toch van dat gruwelijks gezicht.

— Daar kan ik niets gruwelijks in vinden, ging Ernestine bedaar voort. Zie maar eens wat schiërrechtig schoone kronkelingen. En weder danste mij de slangenkop voor den neus. Nu sprong ik op en begon te retireren. Ernestine volgde lagchend met de slang.

— Ik begrijp ook niet, begon nu de raadshier op onderrigtenden toon te spreken, waarin de grond te zoeken is dat de mensch in het algemeen zulk een afkeer van slangen aan den dag leggen kan.

— Mocht de drommel, riep ik, steeds voor het vervolgende ondiër terugtrekkende, ik kan die beesten niet zien.

— Loop heen, sprak Ernestine nu verfoerd. Gij zijt geen echte vriend der natuur. Daarbij sloeg zij mij met de slang in het gezicht, zoo dat ik schreeuwde van afseluw, en hing het diër weer als een ketting om haren zwanenhal.

Nu had ik ook van de derde dochter des raadshieers genoeg. Junghänel, die mijnen afkeer bemerkte, had Ernestine bij herhaling verzocht haar gruwzaam spel te staken, maar het meisje was als van den duivel bezeten en had mij zoo gepijnigd dat het zweet mij tappelings van het voorhoofd liep.

stellen als er ruststoorders of onderbrekers de vrijheid der discussie willen belemmeren. Zo vóórst een der fiskens een' redenaar onderbrak, drong men hem met of tegen dank naar de tribunen opdat hij daar zijne denkwijze uiteen zou zetten. Maar dit maakte de zaak der onderbrekers niet; zij staan niet geerne openlijk voor het publiek; ook zag men hen, zoo'dra zij op de tribunen waren, stilteknegs wegstuipen langs eeneu anderen kant.

Ziehier hoe een blad van Antwerpen over de *Meeting* van maandag spreekt :

a De *Meeting* van maandagavond was een der meest bezochte, welke er nog heeft plaats gehad. Het antwerpsche volk was er sterker vertegenwoordigd dan ooit. Er was nog altijd dezelfde geestdrift, dezelfde overtuiging dat het recht van Antwerpen zal en moet zegerieren. Kortom, de *Meeting* van Antwerpen is nog even zoo sterk, even zoo machtig, mischien machtiger dan vroeger. De houding der ministerieën in de zaal, toen zij zagen dat er daar geen kwestie van lachen was, deed genoegzaam zien dat zij ervan overtuigd waren. Met triomphantelijke gezichten kwamen zij op, om de vrije discussie te steunen; maar zij trokken neuter, bleek en met lange gezichten af, en de fiasco van maandag, doet de fiasco van dingsdag aanstaande voorgevoelen. De michtige protestatie van het Antwerpsche volk, zal te Brussel reeds weerklink vinden, en nogmaals doen zien, dat het geen enkele zijner rechten afstaat; dat het meer dan tijd is dat M. Frère het hoofd begint te buigen voor de tweede stad des lands en niet langer de goede inzichten des Konings dyaarschoumt.

Men meldt dat de katholieke partij te Soignies de kandidaturen der heeren Vandenbroeck en generaal Capisment voordraagt.

Tit Aelst schrijft men dat de liberale associatie M. Ch. Cumoot-Faüder, den jongsten zoon van wijlen den volksvertegenwoordiger M. Cumoot de Clereq, voorstelt.

Ziehier de lijst der *Union Conservatrice* van Luik :

Voor den Senaat: M. H. Dessain-Lamarche, uitgever.

Voor de Kamer: MM. Constant Luchin, pleitbezorger; Julius Demonceau, bestierder der luiksche bank; Grandmont Alphonse, uitgever; de Harlez Guillaume; graaf Henri de Meus de Potesta, industrieel; Raikem Florent, advocaat; de Selvs Janson, grondeigenaar te Beaufays; Vanden Berg, J.-B., advocaat.

De *Echo de Liège* kondigt eenen brief af van M. Joseph Demoulin, letterkundige, welke zich te Luik als *dem-kraat* voorstelt voor de kiezing van 12 juni.

— Loop alle drie naar den koekeek, sprak ik inwendig terwijl ik mij met den zakdoek het voorhoofd aftroozde.

Mij zult gij op Wiesenthal niet meer zien Morgen aan den dag pak ik mijn boeltje in en zeg dit ongestijve nest, waar geen mensch en allerminst een vrijer het uithouden kan, vaarwel!

Jufvrouw Oken, die al gezien had dat aon mij geen verovering voor de natuurkunde te maken was, volgde nu trouw het stelsel harer zusters en behandelde mij met onverborggen minachting.

Mijne ontkennende liefde kon wel geen groo-tere nederlaag lijden.

Junghänel bemerkte niet zonder mi-moedigheid de verandering in het gedrag zijner dochter. Het schenen als wilde hij mij daar verwijtingen over doen.

— Ik had niet gedacht, zeide hij, dat een' kleine, zeer onschadelijke slang u zoo'n schrik zou hebben kunnen aanjagen.

Niet waar? sprak Ernestine glimlachend, hars vaders woorden onverdeelden bijval schenkende, dan zijn wij andere menschen?

— De mensch vermag niets tegen zijne natuur, antwoorde ik krekkelig.

— Natuur? vraagt Ernestine, wat zoudt gij weten van natuur? Daar zou ik liever maar van zwijgen als ik u was.

Nu begon zij al grofheden te zeggen. Ik werd inwendig boos. Het scheelde niet veel of ik had het onrouwelijke meisje een' of andere dwaasheid toegedruwd, toen Ernestine een' verdichtte greep naar de amulet deed. Ik slipte dus mijne repliek maar in en maakte mij tot de vlucht gereed.

— Wat zoudt gij er van zeggen, vraagde de raadshier nu terwijl hij zijnen stoel wat achteruit schoof, als wij eens een eigaantje opstaken?

Die voorslag was mij gansch niet onaangenaam. Met een' brandende eigaar in den mond